

שבת דף עא

משנה: זו חומר במין אחד ממינין הרבה: שאם אכל חצי זית וחזר ואכל חצי זית

- **ממין אחד: חייב**
- **משני מינין: פטור**

קושי: פשיטא **ממין אחד: חייב!!**
תירוץ: ריש לקיש: שני תמחויין ולפי ר' יהושע דאמר תמחויין מחלקין לחומרא = חצי זית + חצי זית: חייב 2 ולקולא: חצי זית + חצי זית (היינו חושבים פטור אבל קמ"ל חייב)

קושי: הרי חלוקין לחטאות וקא מצטרפי!!!!!!

אלא אסיפא: **משני מינין: פטור**
קושי: פשיטא!!
 ריש לקיש: שני מינין = שני תמחויין (מדובר במשנה במין אחד ושני תמחויין) ולפי ר' יהושע דאמר תמחויין מחלקין לחומרא = חצי זית + חצי זית: חייב 2 (היינו חושבים שחייב אבל קמ"ל שפטור) ולקולא: חצי זית + חצי זית פטור

אכל שני זיתי חלב בהעלם אחד ונודע לו על הראשון, וחזר ונודע לו על השני.

רבי יוחנן אמר: חייב שתים	וריש לקיש אמר: אינו חייב אלא אחת
--------------------------	----------------------------------

מקור

על חטאתו והכ"א	נחטאתו ונסלח לו
-----------------------	------------------------

מה כל אחד עושה אם המקור של השני?

וריש לקיש, הכתיב על חטאתו והביא! הוא לאחר כפרה	ולרבי יוחנן נמי, הכתיב נחטאתו ונסלח לו! הכא במאי עסקינן - כגון שאכל בזית ומחצה, ונודע לו על בזית, וחזר ואכל כחצי זית אחר בהעלמו של שני, מהו דתימא - ליצטרפו, קא משמע לן.
---	---

שאלה הגמרא להבהיר במה חלקו ר"ל ור"י - אמר ליה רבינא לרב אשי:

דאיתידע ליה קודם הפרשה פליגי , ובהא פליגי; דמר סבר: ידיעות מחלקות, ומר סבר: הפרשות מחלקות. אבל לאחר הפרשה - מודי ליה ריש לקיש לרבי יוחנן דחייב שתים	או דילמא: דאיתידע ליה לאחר הפרשה פליגי , ובהא פליגי; דמר סבר: הפרשות מחלקות, ומר סבר: כפרות מחלקות. אבל קודם הפרשה - מודי ליה רבי יוחנן לריש לקיש דאינו חייב אלא אחת	או דילמא: בין בזו ובין בזו מחלוקת?
--	---	------------------------------------

תשובת רב אשי: אמר ליה: מסתברא, בין בזו ובין בזו מחלוקת.

דאי סלקא דעתך קודם הפרשה פליגי, אבל לאחר הפרשה מודה ליה ריש לקיש לרבי יוחנן דחייב שתים, אדמוקים ליה קרא לאחר כפרה - לוקמיה לאחר הפרשה!

ואי אחר הפרשה פליגי, אבל קודם הפרשה מודה ליה רבי יוחנן לריש לקיש דאינו חייב אלא אחת - אדמוקי ליה קרא בכזית ומחצה, לוקמיה קודם הפרשה!

דחייית תשובת רב אשי: ודילמא (רב אשי) ספוקי מספקא ליה, ואם תימצאי לומר קאמר: אם תימצאי לומר קודם הפרשה פליגי בה, רבי יוחנן היכי מוקי ליה לקרא - בכזית ומחצה. ואם תימצאי לומר לאחר הפרשה פליגי, ריש לקיש היכי מוקי ליה לקרא - בלאחר כפרה.